

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.274 van 22 september 2015
in de zaak A. 207.924/XIV-35.756**

In zake : Kevin BAX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 februari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 10 december 2012 waarbij het beroep tegen de beslissingen van 14 mei 2012 van de gouverneur van Antwerpen, waarbij zijn recht op het voorhanden hebben van twee vuurwapens wordt ingetrokken en zijn aanvragen tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen en tot registratie van een vuurwapen worden geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter van Noten heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Brees, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is houder van een sportschutterslicentie en is via die hoedanigheid in het bezit van twee wapens, een karabijn merk Howa, kaliber .223 en een pistool, merk Browning, kaliber .22 LR., geregistreerd onder model 9.

3.2. Op 20 november 2011 dient verzoeker een aanvraag in voor het voorhanden hebben van een pistool, merk Colt, model en type Government 1911, kaliber .45ACP. Op 26 februari 2012 vraagt verzoeker de registratie op model 9 van een pistool, merk Hammerli, model en type X-ESSE, kaliber .22LR.

3.3. Op 14 mei 2012 trekt de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers recht in tot het voorhanden houden van vuurwapens, in het bijzonder voor wat betreft de voormelde karabijn merk Howa en pistool merk Browning. Met een tweede beslissing van dezelfde datum weigert de gouverneur van de provincie Antwerpen ook verzoekers aanvraag voor een vergunning tot het voorhanden hebben van het voormelde pistool merk Colt en voor de registratie van het voormelde pistool merk Hammerli.

3.4. Het beroep van verzoeker tegen beide beslissingen wordt op 10 december 2012 door de gemachtigde van de minister van Justitie verworpen op de volgende gronden:

“Artikel 11 van de wapenwet voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

De vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen wordt verleend door de gouverneur bevoegd voor uw verblijfplaats die, overeenkomstig artikel 11, §1 van de wapenwet, een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen slechts kan afleveren na advies te hebben ingewonnen van de korpschef van de lokale politie van uw verblijfplaats en indien u voldoet aan alle voorwaarden die vermeld worden in artikel 11, §3 van de wapenwet.

Op 20 november 2011 diende u een nieuwe aanvraag in van een vergunning tot het voorhanden hebben van een pistool, merk Colt, model&type Government 1911, kaliber .45 ACP, serienummer FG[...]1.

De door u ingeroepen wettige reden voor uw wapenbezit is “sportief schieten”.

U beschikt over een sportschutterslicentie met nummer A-0[...]9 d.d. 12/08/2011 geldig voor de categorieën A, B, C en D.

U bent tevens lid van de Kempische Schuttersvereniging te Vlimmeren.

Op basis van artikel 12, 2° van de wapenwet zijn houders van een sport-schutterslicentie vrijgesteld van de voormelde vergunningsplicht. Zij mogen vuurwapens ontworpen voor het sportschieten en waarvan de lijst wordt vastgesteld door de minister van Justitie, en de daarbij horende munitie voorhanden hebben, op voorwaarde dat hun strafrechtelijke antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren vooraf zijn nagegaan.

Op 26 februari 2012 kocht u op basis van uw sportschutterslicentie een pistool, merk Hammerli, model&type X-Esse, kaliber .22 LR, serienummer E[...]0, op model 9 van de heer [B.S].

Tevens beschikte u over de volgende twee vuurwapens op basis van een model 9 en uw sportschutterslicentie:

- een karabijn, merk Howa, kaliber .223 Remington, serienummer B[...]2;
- een pistool, merk Browning, kaliber .22 LR, serienummer 5[...]5.

Naar aanleiding van uw vergunningsaanvraag werd het advies gevraagd aan de lokale politie regio Turnhout. Op 20 december 2011 bezorgt deze lokale politiedienst aan de provinciegouverneur het antwoord op het gevraagde vertrouwelijk onderzoek. Het advies is ongunstig en vermeldt de volgende

motivering: 'Hoewel aanvrager over een blanco strafregister beschikt zijn wij van oordeel dat, gezien de zwaarwichtigheid van de feiten waarvoor hij ANG gekend is, er een ongunstig advies moet afgeleverd worden. Dit mede gezien het feit dat hij gekend is voor zaken die rechtstreeks gerelateerd zijn aan wapens en het bezit ervan.'

In het advies wordt vermeld dat u gekend bent voor verschillende feiten die verband houden met de verkoop of het bezit van verdovende middelen. Er worden verschillende processen-verbaal vermeld die handelen over drugsfeiten alsook feiten die te maken hebben met wapens.

Op basis van artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet kan de gouverneur - indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren - respectievelijk de vergunning of het recht om het wapen voorhanden te hebben bij een met reden omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken, na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar men zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet.

Alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking kan worden genomen, moet de gouverneur overeenkomstig artikel 11, §1, tweede lid en 13, eerste lid van de wapenwet het advies inwinnen van de procureur des Konings bevoegd voor uw woonplaats.

De procureur des Konings te Turnhout adviseerde op 22 maart 2012 eveneens ongunstig.

In haar advies wordt vermeld dat u beschikt over een blanco strafregister, doch tevens dat u vier minnelijke schikkingen kreeg waarvan één voor inbreuk op de drugwetgeving (d.d.24/07/2003), één voor alcoholintoxicatie in het verkeer (d.d. 1/06/2007) en twee voor inbreuken op de wapenwetgeving (d.d. 2/12/2003 en 3/05/2004).

In uw schriftelijk verweer aan de provinciegouverneur op 20 april 2012 stelde u dat de minnelijke schikkingen dateren van een aantal jaren geleden en dat de inbreuk op de wapenwetgeving handelde over het feit dat u een mes had liggen in het busje van uw werk. Dit mes had u nodig om het plastic rond de paletten van klinkers los te snijden.

U stelt verder dat u een onbezonnen verleden heeft, doch dat u inmiddels volwassen bent geworden en een stabiele relatie heeft opgebouwd. U heeft uw leven herpakt en een hobby gevonden in de schietsport. U vraagt dan ook om een tweede kans.

In het kader van de behandeling van uw verzoekschrift werd opnieuw het advies gevraagd aan de procureur des Konings te Turnhout. Op 2 juli 2012 bevestigde deze haar negatief advies d.d. 22 maart 2012 aan de provinciegouverneur en gaf toestemming om de processen-verbaal op te vragen bij de betrokken politiediensten en ze te gebruiken in het kader van deze administratieve procedure.

Op 30 juli 2012 werd een afschrift van de volgende processen-verbaal ontvangen vanwege de lokale politie regio Turnhout:

- proces-verbaal TU.36.L1.[...]2/2003 d.d. 27/04/2003 - wederrechtelijk dragen van verboden wapens te Beerse op 27/04/2003 om 00:45 uur:

Tijdens een drugsactie in café [B.]te Beerse wordt u gefouilleerd en wordt een uitschuifbare matrak aangetroffen in uw broekzak. U stelde deze bij u te hebben om

u te verdedigen.

Tijdens de controle worden tevens 6 flacons GHB aangetroffen, waarvan een afzonderlijk proces-verbaal werd opgesteld, met name proces-verbaal TU.60.L1.1[...]2003 - wederrechtelijk bezit van verdovende middelen. U stelt dat de GHB voor eigen gebruik is.

- proces-verbaal TU.60.L1.1[...]9/2003 d.d. 03/06/2003 - verkopen of te koop aanbieden van verdovende middelen zonder machtiging te Beerse tussen 01/01/2003 en 31/01/2003: Een getuige verklaart verschillende keren GHB te hebben aangekocht bij u, dit in grotere hoeveelheden van 1/4 liter tot 1 liter.

- proces-verbaal TU.60.L1.1[...]1/2004 d.d. 06/10/2004 - verkopen of te koop aanbieden van verdovende middelen zonder machtiging te Vosselaar op 16/09/2004 om 00:00 uur: [D.V.], die met u een relatie heeft gehad, zou uw woonadres frequenteren om er speed aan te kopen.

- proces-verbaal TU.60.L1.1[...]6/2005 d.d. 12/01/2005 - wederrechtelijk bezit van verdovende middelen te Vosselaar op 25/08/2004 om 22:30 uur:

Uw vriendin, [G.S.], wordt wezenloos op het bed bij u thuis aangetroffen.

Er wordt bij u thuis GHB aangetroffen. U stelt dat deze uw eigendom is. Met betrekking tot uw verslaving verklaart u één week voor de feiten gestopt te zijn met verdovende middelen. Voorheen was u gebruiker van GHB en speed.

- proces-verbaal TU.36.L1.1[...]4/2005 d.d. 16/09/2005 - onwettig bezit van verboden wapens te Turnhout op 11/09/2005 om 06:26 uur:

De politie treft u zeer zenuwachtig en verbaal agressief aan, volgens u omwille van uw speedgebruik. Uit de veiligheidsfouille blijkt dat u in uw broekzak een boksbeugel bij u heeft. In het voertuig worden twee messen en een zwartgeblakerde lepel aangetroffen.

U verklaart speed te hebben gebruikt.

U stelt dat de messen worden gebruikt om plasticen pakken open te snijden.

De lepel is volgens u niet uw eigendom.

De boksbeugel is uw eigendom. U stelt dat u deze eigenlijk nergens voor nodig heeft, doch dat u onder invloed van speed paranoïde wordt. U stelt te weten dat dit verboden is.

- proces-verbaal TU.60.L1.1[...]3/2006 d.d. 04/01/2006 - ziek persoon - wederrechtelijk gebruik van verdovende middelen te Vosselaar op 03/01/2006 om 23:00 uur:

U wordt in comateuze toestand aangetroffen op de openbare weg. In een telefoongesprek met een vriend zegt u dat u een 'OD' (overdosis) heeft gehad. Aan de lokale politie stelt u dat u te veel GHB tot u had genomen in combinatie met sterke drank.

Uit voorgaande gegevens blijkt dat u enkele jaren geleden (klaarblijkelijk van 2003 tot 2006) druggebruiker was. U stelt evenwel dat u inmiddels 'uw leven herpakt heeft'.

Uit de processen-verbaal blijkt tevens dat u tweemaal werd aangetroffen in het bezit van een verboden wapen, zijnde een uitschuifbare matras en een boksbeugel.

Wat betreft de messen heeft u op zich een aannemelijk verklaring, te weten dat deze worden gebruikt voor het lossnijden van paletten klinkers. Op het moment dat deze messen werden aangetroffen, was u evenwel niet aan het werk.

Sindsdien ontving u nog in 2007 een minnelijke schikking inzake alcoholintoxicatie in het verkeer.

Wat uw laatste minnelijke schikking betreft, dient er op gewezen te worden dat alcoholgebruik in combinatie met het besturen van een voertuig mensenlevens in gevaar brengt, zowel het eigen leven als dat van anderen. In België heeft men de strafbare grens vastgesteld - gemeten middels een ademanalyse - op een alcoholconcentratie van ten minste 0, 22 milligram per liter uitgeademde alveolaire

lucht of - gemeten met een bloedanalyse - op een alcoholconcentratie van ten minste 0,5 gram per liter bloed; alles wat hoger ligt, wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid.

Indien men ervoor kiest om in dergelijke omstandigheden toch een voertuig te besturen, dan gaat men ervan uit dat men dat gevaar aanvaardt. Dergelijk gedrag is niet verenigbaar met het bezit van wapens aangezien hiermee wordt bewezen dat men geen rekening houdt met regels die de openbare orde en veiligheid (in dit geval de verkeersveiligheid) ten goede moeten komen.

De omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving voorziet dat het moeilijk denkbaar is dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt. Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit.

In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens dat stelt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

In het recente verleden werd u door de lokale politie meerdere keren betrappt op het gebruik/bezit van drugs. Door uw druggebruik was u soms zo achterdochtig, dat u vond dat u zichzelf moest kunnen verdedigen met een wapen. U werd dan ook tweemaal aangetroffen met een verboden wapen. Sindsdien werd u nog één keer betrappt op geïntoxiceerd rijden.

In een schrijven van 8 oktober 2012 van uw raadsman wordt gesteld dat u uw leven heeft gebeterd en dat u therapie heeft gevolgd om van het druggebruik af te geraken wat u ook gelukt is. Bij dit schrijven werd tevens een bloed- en urineonderzoek gevoegd waaruit blijkt dat u negatief scoort voor zowel alcohol als voor alle soorten van drugs.

In uw verweerschrift stelt u dat de inbreuk op de wapenwetgeving enkel de aanwezigheid van een mes betrof in een auto van uw werk en dat het mes uitsluitend diende om paletten open te snijden.

Uit lezing van de processen-verbaal blijkt nochtans dat het mes werd aangetroffen op een ogenblik waarop u klaarblijkelijk niet aan het werk was, en tevens dat u destijds ook een boksbeugel en een uitschuifbare matrak voorhanden had.

Dergelijke feiten zijn - in het kader van de beoordeling van uw wapenbezit - redelijk zwaarwichtig. Bovendien dateren de eerste feiten van 2003 en duurden ze tot 2007. Er is hoe dan ook nog niet zo veel tijd verstreken sindsdien.

Bij het nemen van haar beslissing dient elke bestuurlijke overheid zich te houden aan de beginselen van behoorlijk bestuur, zo ook het redelijkheidsbeginsel. Dit betekent dat er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de motieven en de beslissing welke op grond ervan is genomen. Een beslissing waartoe geen redelijk denkend mens bij een afweging van de betrokken belangen had kunnen geraken, doet immers vermoeden dat de vereiste belangenafweging niet heeft plaatsgehad.

In casu zijn de af te wegen belangen de openbare orde en veiligheid (zowel voor uzelf als voor uw omgeving) enerzijds, en de vrijheid om uw hobby als sportschutter te kunnen uitoefenen anderzijds. Meer bepaald moet overwogen worden of wapenbezit in uw hoofd de openbare orde zou kunnen verstoren.

Het proportionaliteitsbeginsel vereist dat een bestuur geen sanctie kan opleggen waarvan het in redelijkheid ondenkbaar is dat enige overheid ze voor die feiten zou opleggen.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning. De wapenvergunning (of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens) is dus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe om preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden (cf. rechtspraak van de Raad van State, [...]).

Opdat een vergunning of het recht tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden ingetrokken, is het niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende (cf. rechtspraak van de Raad van State, [...]).

Uit voorgaande elementen blijkt minstens dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige twijfels bestaan. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor uzelf, voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid.

Immers, uit het dossier blijkt dat u meer dan eens in het bezit werd aangetroffen van een verboden wapen. U was druggebruiker doch uit het geheel van uw dossier kan inderdaad aangenomen worden dat u dit niet langer bent. U verdient derhalve een tweede kans, doch het voorhanden hebben van vuurwapens kan enkel toegestaan worden aan personen waarvan geen feiten gekend zijn die doen vermoeden dat de openbare orde in gevaar kan komen. Een vuurwapen is immers geen voorwerp als een ander, en de wapenwet heeft niet de intentie te bestraffen, doch wel om preventief op te treden en dus om incidenten met vuurwapens te vermijden.

Uit uw verleden blijkt dat u verschillende malen inbreuken heeft gepleegd op de wapenwet. U kan daarom niet genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter.

De minister van Justitie is van oordeel dat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens meer voorhanden mag hebben.

Op basis van het voorgaande worden uw vergunningen alsook uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens ingetrokken. U aanvragen tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen en tot registratie op model 9 worden geweigerd.

Zolang het gevaar voor openbare orde in uwen hoofde bestaat, kan u geen vergunningsplichtige vuurwapens meer voorhanden hebben.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 11, 12 en 13 van de wapenwet. Hij zet uiteen dat in de bestreden beslissing niet wordt aangetoond, aan de hand van actuele gegevens of een moraliteitsonderzoek, dat zijn gedrag *hic et nunc* een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Dit is volgens verzoeker des te meer het geval daar alle aangehaalde feiten druggerelateerd waren, maar ook een einde hebben genomen in 2006. Sedertdien heeft hij zich herpakt en heeft hij therapie gevolgd om van zijn druggebruik af te raken, wat hem ook is gelukt. Ten bewijze daarvan verwijst verzoeker naar zijn negatief bloed- en urine onderzoek dat hij aan de verwerende partij bezorgde. Ten onrechte houdt de bestreden beslissing hier geen rekening mee en gaat zij enkel voort op de feiten die zich voordeden tussen 2003 en 2006, terwijl verzoeker precies aantoont dat deze feiten geen actueel karakter meer hebben daar hij sedert meer dan zes jaar volstrekt geen drugs meer gebruikt.

5. De verwerende partij haalt in haar memorie van antwoord bij uittreksel de bestreden beslissing aan en betoogt dat vaststaat dat verzoeker in het verleden een druggebruiker was en verschillende inbreuken heeft gepleegd op de drugswetgeving en de wapenwetgeving. Deze feiten werden in de bestreden beslissing als “redelijk zwaarwichtig” aangezien. Verzoeker was bovendien ook alcohol-geïntoxiceerd aan het stuur van zijn voertuig en dergelijk gedrag wordt in de bestreden beslissing aanzien als niet in overeenstemming met het vertrouwen dat in de wapenbezitter moet worden gesteld. De beslissing is dan ook gesteund op zwaarwichtige motieven. Voorts betoogt de verwerende partij dat de ten laste van verzoeker vastgestelde feiten inderdaad dateren van de periode tussen 2003 en 2007, maar dat de procureur des Konings en de lokale politie bij herhaling de verzoeken van verzoeker beoordeelden als ongunstig omwille van de verschillende voormelde feiten. Ook voor hen was het feit dat sedert 2007 geen nieuwe feiten bekend waren, op zich niet doorslaggevend genoeg om het wapenbezit aan

verzoeker toe te staan. Op de datum van de beslissingen van de gouverneur was “nog maar nauwelijks 3,5 à 4 jaar verstreken sedert het laatste feit. Bij het nemen van het bestreden besluit op 10 december was er zowat vijf jaar verstreken”. Voorts stelt de verwerende partij dat het onduidelijk is wanneer juist verzoeker een therapie volgde. Hoewel het laatste vastgestelde feit dateert van 2007, is verzoeker volgens de verwerende partij slechts de jaren daarna afgekickt van drugs en heeft zijn leven fundamenteel een andere wending gekregen door het aangaan van een nieuwe relatie vanaf 2008. Deze elementen zijn volgens de verwerende partij van bijzonder belang en recent (d.i. slechts enkele jaren oud). Zij oordeelt dat zij rekening mocht houden met deze feiten en “de domme dingen die hij deed” vermits die nog relevant en actueel waren om te beoordelen of er thans potentieel gevaar bestaat voor de verstoring van de openbare orde.

Beoordeling

6. Artikel 30 van de wapenwet luidt:

“Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangetekend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift.”

Dit voorschrift bepaalt een georganiseerd administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene, de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren. Op grond van de devolutieve werking van het beroep, beschikt de minister of zijn gemachtigde aldus over dezelfde beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

De wapenwet bepaalt niet op grond van welke criteria, de mogelijke verstoring van de openbare orde moet worden beoordeeld. De beroepsinstantie beschikt te dezen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt aan de Raad van State in het raam van zijn wettigheidstoezicht, niet toe om desgevraagd zelf een beoordeling te maken van de vraag of het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. De Raad van State is enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

7. De mogelijke verstoring van de openbare orde moet nog actueel zijn op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, wat inhoudt dat de tijd die is verlopen sinds het feit dat volgens de beroepsinstantie er op wijst dat het voorhanden hebben van wapens de openbare orde kan verstoren, moet worden meegewogen in de beoordeling van deze mogelijke verstoring. De beroepsinstantie mag in het raam van het onderzoek van het beroep, hierbij rekening houden met minder recente feiten ten laste van verzoeker, wanneer zij ook steunt op recente feiten die er op wijzen dat het voorhanden hebben van wapens door verzoeker de openbare orde kan verstoren. Uit die recente feiten kan immers blijken dat aan de minder recente feiten niet ieder belang moet worden ontzegd.

De beoordeling of een feit voldoende actueel is in de zin als hiervoor is gesteld om in aanmerking te worden genomen, staat ter beoordeling van de beroepsinstantie, waarbij deze beoordelingsvrijheid, desgevraagd, door de Raad van State wordt getoetst in de zin als hiervoor is gesteld.

Er dient dan ook in de eerste plaats te worden onderzocht of de verwerende partij wat de recente feiten betreft, op wettige wijze tot de bestreden beslissing kon komen.

8. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.4.).

Hieruit blijkt dat het beroep wordt verworpen omdat “er inzake [verzoekers] algemene moraliteit en persoonlijkheid ernstige twijfels bestaan” en zijn gedrag “niet de vereiste waarborgen [biedt] waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar kan betekenen voor [hemzelf], voor anderen en voor de openbare orde en veiligheid” vermits “uit het dossier blijkt dat [verzoeker] meer dan eens in het bezit werd aangetroffen van een verboden wapen” en hij “daarom niet [kan] genieten van het noodzakelijk vertrouwen dat moet kunnen gesteld worden in een wapenbezitter”. Wat verzoekers druggebruik in het verleden betreft, erkent de bestreden beslissing dat “uit het geheel van [verzoekers] dossier kan inderdaad aangenomen worden dat [hij] dit [n.b. een druggebruiker] niet langer [is]” doch dat “het voorhanden hebben van vuurwapens [...] enkel [kan] toegestaan worden aan personen waarvan geen feiten gekend zijn die doen vermoeden dat de openbare orde in gevaar kan komen”.

De voormelde feiten waarop de bestreden beslissing steunt, situeren zich allen in de periode tussen 27 april 2003 en 4 januari 2006, zijnde meer dan zes jaar vóór de datum van de bestreden beslissing. Zelfs aangenomen dat, zoals de verwerende partij betoogt, deze feiten “redelijk zwaarwichtig” zijn en dus gelet op het tijdsverloop, nog mogen worden meegewogen in de beoordeling van het potentieel gevaar voor de openbare orde, komt het aan de verwerende partij toe

om op grond van een individueel onderzoek van de betrokken feiten, aannemelijk te maken dat in de gegeven omstandigheden deze feiten van meer dan zes jaar geleden, nog steeds voldoende recent zijn opdat ze een bedreiging kunnen vormen voor de openbare orde.

Uit de concrete gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij geen druggebruiker meer is, wat ook in de formele motivering van de bestreden beslissing met zoveel woorden wordt aangenomen. Bij de concrete afweging van de in aanmerking genomen feiten blijkt niet dat de verwerende partij met dit te dezen relevant feitelijk gegeven rekening heeft gehouden bij haar individueel onderzoek. De algemene, op alle zaken toepasselijke opmerking dat verzoeker derhalve een tweede kans verdient, “doch het voorhanden hebben van vuurwapens kan enkel toegestaan worden aan personen waarvan geen feiten gekend zijn die doen vermoeden dat de openbare orde in gevaar kan komen”, volstaat te dezen niet.

9. De verwerende partij verwijst ook nog naar het feit dat verzoeker in 2007 een minnelijke schikking ontving wegens alcoholintoxicatie in het verkeer en naar wapengerelateerde feiten van 27 april 2003 en 11 september 2005. Aangezien de bestreden beslissing steunt op verschillende feiten die allen zijn gebeurd tussen 2003 en 2007, waarvan minstens niet kan worden uitgemaakt welke ervan determinerend zijn, leidt de vaststelling dat de druggerelateerde feiten in rechte niet als recent feit ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

De overige door de verwerende partij in haar memorie van antwoord aangehaalde argumenten leiden niet tot een andere conclusie. De enkele omstandigheid dat de procureur des Konings en de lokale politie hetzelfde oordeel aanhouden als de verwerende partij, verleent immers geen wettigheid aan de bestreden beslissing. Is in het licht van het devolutief karakter van het administratief beroep, evenmin relevant, het gegeven dat op het ogenblik van de beslissing in eerste aanleg “nog maar 3,5 à 4 jaar” verstreken is sinds het laatste

feit. Met voor het eerst in de processtukken uitgedrukte motieven mag tot slot geen rekening worden gehouden.

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat de verwerende partij niet doet blijken dat in rechte recente feiten ter verantwoording van de bestreden beslissing voorliggen.

11. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Justitie van 10 december 2012 waarbij het beroep tegen de beslissingen van 14 mei 2012 van de gouverneur van Antwerpen, waarbij zijn recht op het voorhanden hebben van twee vuurwapens wordt ingetrokken en zijn aanvragen tot het verkrijgen van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen en tot registratie van een vuurwapen worden geweigerd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig september tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques